

**DISSERTATIO
INAUGURALIS
MEDICA DE
DIAGNOSI
PRAECIPUARUM...**

Giovan Battista De Toni

DISSERTATIO INAUGURALIS MEDICA

DE DIAGNOSI

PRÆCIPUARUM VENTRICULI AFFECTIONUM

QUAM PRO LAUREA

IN MEDICINA OBTINENDA

SE CUMMODO ACCEPITURUS FUERIT

HABUIT

JOANNES BAPT. DE TONI

VENETUS

CHIRURGICÆ DOCTOR

VENETIIS

APUD JOSEPH MOLINASI TYP. MD

MDCCLXX.

VIRO CLARISSIMO

FRANCISCO HENRICO TROIS

MEDICO EXPERIENTISSIMO

MAGNI ROLOCOMII TENETI

MODICATONI PROFESSORISSIMO

ATHENAE TENETI TARTARINI

REC. NON UTIENSIS ACADEMIAE SOCIUS SOC. REG.

Jo. Baptista De Tross

R

*T*antulus ego sum, Vir clarissime, ut tuum nequeam me viribus subducere, et is patronum exopto, humanitas et benevolentia, quae Tu mecum jam pridem uxor es, Te unum designat, de eius favore non solum sperare, sed etiam confidere possum; promeritis cum nobilissimae aetate nomen dederis, quam Tu tam splendida laude commendatione proferas. Et quoniam ab Academicis legibus mandatum mihi fuit, ad omnes honores in arte medica obtinendas elationem aliquam publici juris facere, Te rogo

aigue obiter, Clarissime Vir, et perlibenter
suis libellum hunc Tibi scribi, et explicationem
Tuo nomine concedere. Ita profecto primo ac
sensu hinc nostrum laborem specimina nobis ad-
detur a Te decus et ornamentum. Vale Vir
precantissime, et amore tuo me praeque am-
quam decimas.

Debam Patavii patr. nonas Martii scribere.

Inter viscera nobiliora innumerisque morbis obnoxia, cum ab sanarum functionum eminentia, tum ob antagonismi et sympathiae leges, ventriculus certe adnumerari meretur. Ex ipso enim chymus perficitur, ex quo chylus, lymphæ, sanguinis reproductio et nutritio ipsius universum opus veluti a primo fonte procedat. Ex physiologia quoque edocti sumus, vitæ exercitium continuis indigere reparatione, cujus potentia, rapiditas, et gradus pendens a chymi perfectione, nam magis ad nutritionem conferre videtur organum digestionis facultas, quam ipse aliorum indoles; hinc clare patet, si debita vi et energia ventriculus polleat, omnes simul nostri corporis functiones ad naturæ legem necessarias dirigî; si quocumque vero ratione stomachi salus lædatur, mutationes insignes

in tota partium compage diffusis. Quae cum
 sit res, quis unquam seriem enumerare possit
 affectionum ventriculorum laedentium, vel ca-
 rere, quas ab hujus visceris laesa functione
 ad caeteras partes promanant? Quid, si a ma-
 la ciborum digestionis podagra pedes labo-
 rant, si a tristi humore anorexia? sed in tan-
 ta morborum ventriculi varietate erit ne fa-
 cile primo intuitu morbos ejus idiopathicos a
 sympathicis, dynamicos ab irritativis et organi-
 cis distinguere? Et cum a recta morbi ejus-
 que diagnosi curae ratio probe tutum deducatur,
 maxime erit momenti in tam difficili
 argumento semper et diligenter incumbere.
 Quod sane cum mecum ipse saepius conside-
 raverim, operae pretium esse existimavi si
 uniuscujusque morbi ventriculorum affectionis
 forma propria signis distingueretur, ne cum
 aliis confundi queat. In vero ego sum qui ne-
 sciam an in difficili argumento verum viderim,
 neque mirum si coram Vobis, Praeceptores
 sapientissimi, in dicendo nilo deficiat animus.
 Dicam tamen ut perantiquae ac celeberrimae
 hujus Academiae legibus satisfaciens, spe fre-
 tas eadem benevolentia et liberalitate, quam
 hactenus expertus sum, me Vos esse in proce-
 ssu persequuturos.

Cum morbos aliquam humani corporis partem constituentes Medici rite cognoscendos suscipiunt, id primum sibi proponunt, ut characteres quosdam unicuique morbo proprios definiant, quibus morbus unus ab altero distinguitur. Et re quidem vera si fibra i-psa simplex sit elementaris, uti appellant, aut totius quilibet et rigiditate et laetitate et atrophis et inflammatione aut alio vitio laborare potest, adeoque cura indiget toto coelo diversa, quid de organo dicemus ciborum digestionem dicente, quod describis suis ob diversissimas causas quandoque fungi nequit? Magni sane differentiam illam causarum faciendam esse vel tum existimari, cum a Vobis, Praeceptores sapientissimæ, antea ventriculi fabrica et functionibus cognoscendis, aut in distinguendis ejus morbis, aut in horum curatione suscipienda institutas fui. Commode igitur ventriculi morbi trifariam dividuntur: alii scilicet sunt dynamici, alii irritativi, alii demum organici. Dynamici dicuntur hi in quibus vita universim vel exaltatur ut in phlogosi et in vario ejus cultu, vel immittitur ut in ventriculi imbecillitate sub paresi aut paralysis forma. Secundae classis illi morbi sunt adscribendi, qui a conditione irritativa pen-

dent, et tandem perdurant quantum irritans potentia persistit, eaque remota statim extinguuntur. Ille pertinent morbi consensuales, orti nempe ab intima ventriculi cum cæteris organis relatione. In tertia demum classe considerandæ veniunt affectiones omnia ventriculi structuram, ejus organicam et intimam texturam omnia vel aliqua ex parte mutantes: hæc læsio tenet scirrhi et carcinomata, vel ventriculi totius, vel cardiacæ basium, aut pylori.

Et revera inter dynamicos morbos ventriculi præcipue gastritis est adnumeranda, quæ nam acuta sit an chronica causæ et symptomata nobis ostendunt. Acutam gastritidem præcædit dolor continuus, acutus, ardens et friciens quodammodo in epigastrio, qui per œsophagum videtur ascendere, quique augeatur aut a levi tactu, aut ab hæctu cujuscunque substantiæ, a tactu, a vomitu, a profunda inspiratione, vel a stergeratione. Dolori copulatur anxietas in epigastrio, quod tumet et turget, et æquæ acutiori et calore torquetur. Nausea porro et vomitus frequens, singultus, spasmodica faucium contractio, sitis molestissima, et nihilo tamen secius aquæ plerumque motus, alvi constipatio, febris ar-

dras, pulsus durus, spasticus, parvus, inaequalis et intermittens, calor viscerum acrior, dum extrema frigescent, virium debilitas, lypothimias, dolor capitis et delirium. Ad diagnosis vero magis evidentem reddendam, hominis dispositio et casuum indoles erit animadvertenda; temperamentum enim sanguineum, aetas juvenilis, stomachi magna sensibilitas et irritabilitas, sexus virilis, robusta corporis constitutio ad gastritidem acriorem praedisponunt, et morbus de repente eos corripit quotiescumque causa aliqua irritans sive idiopathica sit sive sympathica mechanice aut chemice externa vel interna stomachum laedit. Idiopathicam causam et. gr. praebent cibi calidiores, potus fermentati, alcohol, remedia purgantia, drastica, venosa acris, laedentium corporum deglutitio, uti acus, spinnae, hirudines, contusiones et ventriculi vulnera. Ad sympathicas causas pertinent capitis validiores laesiones, humeris alicujus fluitus impeditus, uti haemorrhoidum, varicellarum, erysipelatorum, et arthriticis sollicita suppressio etc. etc. De arthritide stomachum torquente clarius Stoll nos reddidit certiorem in sua Ratione medendi (Pars V.).

Non vero tam simplex est chronicae gastritidis diagnosi, nam magis obscura symptomatum et causarum cognitio mîssissimi morbi larva saepissime decipit. Aeger plerumque sensim sensimque post cibum assumptum nausea conqueritur, quae in dies magis adaugetur cum constrictionis sensu non levi, et in ventriculi regione sordo profundeque dolore. Primo mane vomitus recurrit humoris insipidi, quo non superveniente dolor in epigastrio vehementius urget, digestio laboriosa fit, etque omnia symptomata chymosim comitantur, quae functione peracta vel immineant vel evanescent.

Medici officium est acutam et chronicam gastritidem apta methodo superare: utraque tamen non semper ad resolutionem aequo patu procedit; dietae enim errores et vis phlogosica jam lachryae inevitabiles exitus reddunt. Primus horum est suppuratio; haec sequela est gastritidis acutae phlegmonosae, et dignoscitur a vehementi pyrexia, et omnium symptomatum quadam exasperatione notabili, cui de repente levamen succedit; interea pus vel ab uno abscessu vel a pluribus in cavum visceris sibi viam sternit: tunc materies puris cibus commixta per vomitum efficitur, vel

ex intestinis per anum critica diarrhoea exit; sed aliquoties per anum ipsam abdominis abscissa aperitur peritonitidem fatalem gignens, quod vero rarissime fieri visum fuit. Saepius benigna indoles parva in faciem pejorioris notae mutatur, et abscessus ad oesophagum faucesque extenduntur praecipue si homo scrophulis, scorbutis, lue venerea vel alia labe affectus sit. His in circumstantiis curatio ad universalem diacrasiam magis quam ad topicam affectionem dirigi debet. Sed venosa irritantia sumpta adeo acri et caustica facultate pollent aliquoties, ut gangrenam ipsam illico parere valeant. Tali in caso agor viribus fractis, linguae tremore, tendinam subulsa, vomita substantiam odoris ammoniacae similem sponte efficit et interdum singultus, extremorum frigora, pallor faciei, imminutio mortis sat nota signa refert, cuius nec naturae nec artis auxilio datur vitare terribile fatum, nisi gangrena tantum latissimam tantam ventriculi occupet; tunc enim parva eructant a videnti vomita vel alvi dactione sejunctio aliquoties fit; quod si per vomitam eveniat, materiae in ventriculum contentae per abdominis curam transmissio impeditur.

Ab hoc ordine dynamicorum morborum ad alterum gradum facilius, cujus indoles opposita ab immixtione vitae animalis robore dependet, adeoque spectat ad ventriculi ipsius imbecillitates. Hoc morbi genus a plurimis diversissimisque causis magis ortum ducit, et manifestatur immixtione vel perfecta abolitione sensus vel motus vel utriusque simul in tractu musculari et nervo hujus organi. Cum vero multiplices sint causae harum affectionum, necesse est eas sejungere quae ab externa potentia vel a sero collectae intra cranium aut in specu vertebrarum nascuntur originem, ab illis quae in immixta energia vitali, praesertim in ventriculi oesophago, sedem habeant. Ad hujus ordinis morbos magis praedispouuntur induridi temperamento sensibiles praediti, et hypochondriaci, histerici, fœminae, nec non ii qui longo studio mentem et nervum systema defaigunt, nec non ii qui liquoribus spirituosius, et venter immodice nimis indulgere, qui drasticis remediis vel emeticis abusi sunt praecipue in aetate ad senectutem proxima. Occasionales vero causae sunt aer frigidus, tempestas hyemalis, subita exanthematum retro pulsio, vel rheumatia, acherisio, podagrae citra dissipatio. Digna-

senatur hi morbi paralytici ventriculi a distensione perduratione, a laesa vel ablata potestate digerendi, quo fit ut cibi aeque ac deglutiti sunt per anum ejiciantur, dolores colicos, licet teras saepe et facillime exascescent, deinde ex eo quod dum aeger potum sumit rumorem quandam peculiarem praesentit, fere ac si liquor per eam solidis elasticisque parietibus coactum excurreret. Adde quod a sumptis alimentis de ponderis sensu conperitur. Ex impedita chyri perfectione facile inde superveniunt consumptionis signa, febris vespertina horis quotidie recurrens, prostratio virium, deliquia et syncopes. Fere nunquam vero completa paralytis ventriculi observatur, et raras ad hoc organum tantum vitium est circumscriptum, saepissime siquidem cum paralyti linguae, oesophagi, tubi intestinalis et artuum, aut hemiplegiae sociatur.

In secunda classe morbos irritativo-sympomaticos notavimus, inter quas primam consideranda venit repletio ventriculi ab alimentis vel quantitate majori vel quantitate minus digestioni accommodata sumptis. aeger pondere sensu in regione epigastrici torquetur, mentis functiones tenebris sensim sensimque obvolvuntur, inquietudo, dolor capitis, ructus nido-

rosi, crassa et tandem termitis vel alvi flatus; hæc si sponte et citò locum habeant, sanitas de repente restituitur sola superata membrorum debilitate. Vermes quoque ventriculo adhaerentes similem morbi formam referant. Natura sponte curationis normam designat; uti quoque in gastrodynia et degluti-
to veneno continent ea omnia, quæ mino-
ris temporis intervalle corpus extraneum a
ventriculo breviori via eliminant: his eme-
tica validiora dosibus majoribus præscripta
indicantur.

Nam vero facillioris curationis sunt in-
numerae propemodum visceris icliis affec-
tiones a læsa organorum functione deri-
vantes, cum quibus ventriculus connecitur.
Omnes vero eas aegritudines præter organi
primitus affecti propria signa sequentibus
symptomatibus plus minus continuè vel re-
currentibus notantur: nempe ponderis vel lan-
guoris sensu, distensionis, anxietatis et pres-
sionis ad ventriculi regionem, flatus deinde
murmura, ructus, post cibum facili vapor le-
vis, respiracionis difficultas, oris præter saporem,
nulla fauces et lingua albo muce oblecta ir-
ritacionis sympathicæ levicis præsentiam
ostendant; quod si vero validus hoc viscus

laboret, tunc superveniunt mites et recurrentes dolores, diarrhoea fecum cineræ coloris, animi defectus; si ab uteri congestione morbus originem ducat, tunc sensus globuli alicujus ad fauces ascendentis suffocationem minitantis ab aegro incutitur; si ab hypochondriaca affectione dependeat, dolores in hepatis regione, color cutis et excretionum indolem morbi ostendunt; facilius vero diagnosi est si sympathico morbo aliqua externa potentia associatur in cerebrum agens, vel in spinalem medullam, vel vicium aliquod sit in liene in pancreate in renibus &c. Causae harum affectionum tot esse possunt quot viscera præcipua corporis humani aliquo pacto lædunt. hæc omnes crasis, thoracis, et abdominalium organorum letargia, vulnera, contusiones, hysterica, vel hypochondriaca passio, hepatis, renum, et calculi calculi. Curationis indicationes omnibus in morbis hujus classis eadem semper esse debent, nempe primarias affectiones oppugnare et adstrictam sensilitatem organi sympathici adfectui immiscere.

Sed nec dynamics tantum, nec irritativo sympathico modo ventriculus aegrotat; habetur insuper aliud genus morborum, quod

intimam ejus naturam intusui, scirrhos videlicet et carcinomas, vel totius organii, vel partis alicujus, ut pylori et cardiacæ. Ad causas generatim vitiorum istiusmodi pertinet abusus vini, et liquorum alcoholicæ redundantiæ, compressio epigastrii, fluxus aliquis hæmorrhæalis suppressus, interna prædispositio ad carcinomata, inspetigo malis indolis retro pulsa, phlogosæ rucoræ sæpius repetitæ, et male pertractatæ, aut quæ in individuo scrophuloso locum habuerunt: nunquam scirrhos ante trigésimum ætatis annum et raro post quinquagesimum stomachum verat. Istic manifestatur ventriculi scirrhos per sensationem quandam peculiarem, et aliquando matrem in epigastrii regione, præsertim præpe-
no Ventriculo: hinc succedit dolor ardens profundus recurrens, interim flatus evolvuntur, et primo mane materie aqueæ parva quantitas efficitur. Post periodum fastidio ægri corripuantur, et de doloribus ad lumbos, et ad dorsi spiam diffusis conquiescant, cibi postremo tempore sumpti non efficiantur, sed qui antea fuerant ingesti: tacta tunc duras inveniuntur in epigastrio marmorea ad tactu, qui eo magis videtur incrementum quo parietes abdominis crassitie immittuntur, ex quo fit

ut talis progressus major appareat. Progre-
diente morbo vomitus frequentiores fiunt, et
materies ciborum adpectum celsi sanguinis
in grumos collecti, alvus prius adstricta
diarrhœa reseratur, dolores continui sunt in-
tolerabiles, amara odor per alitum emit-
titor, nunc delirium placidum, nunc mentis
illaesa functio, et tunc rapido passu depe-
rens omni impeditam digestionem, et ico-
ria absorptionem, scenam morte perempta
claudit.

His signis patet agi de ventriculi scirr-
ho aut de carcinomate occulto, et tandem aper-
to, sed habetur nonnulla peculiaris sympto-
mata, quibus suspicari possumus vel totius vi-
sceris affectionem, vel vitium ad cardiacum,
aut ad pylorum locum. Cum enim adest scir-
rus ventriculi, vomitus sunt frequentiores, et
materies ejecta minor est quo ad quantita-
tem, dolores magis intensi totam epigastri-
occupant regionem, digestio omnino abole-
tur, et tabes rapidius decurrit.

Si vero agatur de scirr-
ho, cardiacæ vomit-
us superveit rix sumptis alimentis, degluti-
tio magis impedita, dolor superior ad hypo-
condrium sinistram percontitur, hepatis, et
lienis functiones vacui saltem initio ad natur-

rae normam perficiuntur, materies per vomitum ejecta nullam offert mutationem, tacta vix tumor percipitur. In scirrho pylori vomitus non apparet nisi aliquid post temporis intervallum a cibis sumptis; materies enim in ventriculo accumulatur ab impeditum egressum ad intestinum duodenum, tali pacto, ut ventriculus magis sepe extensus tandem ad vomitum coactur, materies ejecta mutationes insignes subit, tumor durus facillime percipitur, et saepe simulari vixit hepati vel pancreatis scirrhum.

Esi vero haec symptomata non omnia semper in praesi inveniantur, praecipua vero eorum cum idem, illius morbi praesentiam probabilitate maxima pronuntiare possunt, quin vero sedem determinatam viti statuere nobis datum sit. Hoc cum omnia fore signa deficiant, certam incertitatem aegro praedicere prudentia medici est; nam habemus multiplicia exempla aegrorum, in quorum cadaveribus tantum inventa fuit scirrhus ventriculi, dum nec dubia signa in conspectum medicos aliunde peritissimos adduxerunt.

De cetera eorum affectionum, de quibus hactenus verba feci, nihil addam in praesens,

ut pote nimirum quia cum nequaquam observa-
tiones meas referre, necesse mihi esset varias
medendi methodos hic colligere, quibus cele-
briores medicae artis cultores hunc vel illum
ventriculi morbum pertractarunt. Harum scri-
pta prae omnium manibus sunt, et vestra ab-
uterer patientia, Praeceptores sapientissimi,
si cras hanc usque ad fastidium Vestrum
omnino resquerem.

FINIS.

THESES.

- I. *Nisi actus organicus, sed in eodem regimendo
cerebriam gerenda.*
- II. *Systema nervosum et vasculare intima reflectit.*
- III. *In pueri matris magis experientia proprio quam
aliorum auctoritate plendum.*
- IV. *Infans parva cunctis semper a variis praesent.*
- V. *Epilepsia remedium alium desideratur.*

